Vraag nr. 57
van 21 januari 1999
van de heer MARC OLIVIER

Millenniumprobleem – Maatregelen

1999, en zeker 9 september (9-9-1999), zou volgens specialisten her en der al een behoorlijke voorproef kunnen zijn op het echte millenniumprobleem dat zich naar alle waarschijnlijkheid zal doen gelden vanaf 1 januari volgend jaar. Immers '99 wordt door veel oudere programma's geïnterpreteerd als "end of file" of "einde van alle gegevens". Alles wat daarna wordt ingevoerd, wordt dan niet meer gelezen/opgeslagen en dus gewoon verwijderd.

Inmiddels zijn we op minder dan een jaar van 2000 verwijderd en dringt dus de tijd om het echte millenniumprobleem aan te pakken, voorzover dat nog niet gebeurd is. Het probleem is bekend : in het verleden hebben nogal wat programmeurs en chip-producenten hun toevlucht gezocht in een datumnotering met twee cijfers, bijvoorbeeld 78 in plaats van 1978. Zolang het verschil tussen die twee laatste cijfers 1 is, is er niets aan de hand. Wanneer 99 echter plots 00 wordt zit er 99 jaar verschil tussen en kunnen computersystemen danig worden ontwricht. Het jaar 2000 is ook nog eens schrikkeljaar. Bovendien kan een kettingreactie ontstaan tussen de diverse computers en systemen, waardoor computers op zichzelf misschien "2000-proof zijn, maar verkeerde informatie krijgen van andere die dat niet zijn. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat geheugen – zeker intern, maar ook extern – in die tijd een erg kostbaar goed was en elke besparing daarop noodzakelijk was. Daarenboven hield 20 jaar geleden niemand het voor mogelijk dat de programma's die toen geschreven werden, nog zouden worden gebruikt anno 2000. Niets is echter minder waar : veel van die software wordt nu nog integraal gebruikt of er werd op voortgebouwd zonder de datumnotatie te veranderen.

Niet alleen software zal last ondervinden van de "millennium-bug" of "Y2K", maar ook en vooral de zogenaamde "embedded chips", waarvan niemand nog precies weet waarvoor en waarin ze allemaal werden gebruikt ; bovendien kunnen die vrijwel nooit worden geherprogrammeerd en is vervanging van de toestellen of de chips de enige mogelijkheid. Een gemiddeld passagiersvliegtuig heeft al gauw enkele duizenden, zoniet tienduizenden van die chips aan boord ; vandaar dat een aantal grote luchtvaartmaatschappijen al heeft beslist in elk geval op 1 januari 1999 niet te vliegen. Het staat inmiddels vast dat alle elektronica die een datumnotatie gebruikt en ouder is dan vijf jaar, potentieel problemen kan ondervinden.

Nu al worden de kosten wereldwijd geschat op liefst 18.000 miljard frank ; de kostprijs voor België zou alles bij elkaar 172 miljard bedragen. Omdat niemand weet hoe het uiteindelijk zal aflopen, kunnen de kosten nog vele malen hoger zijn, eenmaal de definitieve balans is opgemaakt.

Veel grote bedrijven en instellingen zijn, evenals overheden, al een paar jaar bezig met herprogrammeren en testen. Cijfers over kleine- en middelgrote ondernemingen geven echter aan dat daar veel minder aandacht wordt besteed aan het probleem, sensibiliseringsprogramma's ten spijt.

1. Wordt er binnen de Vlaamse overheid aan het probleem gewerkt en wat zijn de resultaten ?

2. Heeft de Vlaamse overheid zicht op de problemen die kunnen rijzen bij steden en gemeenten ?

3. Is de Vlaamse overheid zich bewust van het "(9-9)99-probleem" en het "schrikkeljaarprobleem" en zo ja, worden er maatregelen overwogen ?

4. Zet de Vlaamse overheid ook informatiecampagnes op naar burgers en bedrijven, of wordt die taak volledig waargenomen door de federale overheid (o.m. Millenniumforum 2000) ?

5. Heeft de Vlaamse overheid een noodscenario klaar voor het geval het onverhoopt toch fout mocht gaan ?

6. Wordt er in deze samengewerkt met de federale en Europese overheden en zo neen, is daar behoefte aan ?

7. Wat heeft het "millenniumprobleem" de Vlaamse overheid totnogtoe gekost ?

8. Acht de minister-president het, met de gegevens waarover hij nu beschikt, wenselijk om de bevolking op te roepen specifieke voorzorgen te nemen ?